

tingent til Kasserne. Udvalget tillægger imidlertid denne Bestemmelse saa megen Betydning, at man ønsker at opretholde Forslaget, og man mener heller ikke, at en midlertidig Tilstand bør være afgørende for en Lovgivning paa længere Sigt, men højst bør kunne give Anledning til visse Undtagelsesbestemmelser, forsaavidt de efter nærmere Undersøgelse skulde vise sig at være paakrævede.

Ved Bestemmelsen i Stk. 2 inddrages de *arbejdsløse* under den almindelige Understøttelsesordning (jfr. ovfr. Sp. 3385), men saaledes at det Bidrag til Skoleopholdet, som de selv skal yde, begrænses til $\frac{1}{4}$ af det normale Bidrag efter § 13, Stk. 2. Resten af Bidraget for den arbejdsløse foreslaas ydet af Arbejdsløshedsfonden, der samtidig aflastes for en væsentlig større Udgift, da den nuværende Ordning, hvorefter Fonden betaler hele Skoleopholdet, fremtidig skal bortfalde.

Det Bidrag, som vil paahvile den arbejdsløse personlig, er efter nogle af Udvalget foretagne foreløbige Beregninger anslaaet til ca. 40 Kr. for et helt Kursus, og man mener, at den arbejdsløse, der virkelig er interesseret i at komme paa Skole, vil kunne fremskaffe dette Beløb.

Betingelsen for nu at opnaa Understøttelse fra Arbejdsløshedsfonden til et Højskoleophold er, at man enten umiddelbart forud for Kursusets Begyndelse har været uafbrudt arbejdsløs i mindst 1 Uge, eller at man i de sidste 4 Maaneder før Kursusets Begyndelse har været arbejdsløs i mindst 45 Dage og er arbejdsløs ved Kursusets Begyndelse.

Udvalget finder, at disse Frister bør forlænges væsentligt og foreslaar i Loven optaget dertil sigtende Bestemmelser, der svarer til de i Lov om Ungdomslejr af 11. November 1940 givne Bestemmelser om Henviisning til en Ungdomslejr.

Det bemærkes, at en Elev, der paa anførte Maade opnaar et Højskoleophold med Støtte af Arbejdsløshedsfonden, ikke under sit Skoleophold kan betragtes som arbejdsløs i den Forstand, at der kan tillægges ham Understøttelse af en Arbejdsløshedskasse, eller at han kan være pligtig at afbryde Skoleopholdet for at modtage anvist Arbejde.

Paa den anden Side kan han ikke betragtes som beskæftiget paa en saadan Maade, at han ikke før Karenstidens Udløb vil kunne opnaa Arbejdsløshedsunderstøttelse efter Skoleopholdets Slutning. Dette Ophold maa med hele sin Varighed gaa ud af Beregningen og Tiden før Opholdet og Tiden efter lægges sammen uden Hensyn til dette Interval.

Til § 15.¹⁾

Det Beløb, som en Elev selv skal yde til et Skoleophold, behøver ikke nødvendigvis at hidrøre fra Elevens personlige Opsparing, men kan ogsaa bestaa i en Hjælp, der ydes ham fra hans Hjem, eller det kan fremskaffes paa en hvilken som helst anden Maade. Det maa imidlertid forudsættes, at Beløbet i de almindelige Tilfælde maa opspares af Eleven selv, og dels for at lette, dels — og navnlig — for at tilskynde Eleverne til at foretage den nødvendige Opsparing, foreslaar man indrettet en særlig Spareordning, hvorefter Opsparing til Ophold paa en Højskole kan ske gennem *Postgirovæsenet*, og Elever, der foretager denne for et Højskoleophold særlig beregnede Opsparing, faar et *Tillæg* til det opsparede Beløb. Til Gengæld forrentes Indskuddene ikke.

Det har ogsaa været overvejet at formidle Opsparingen gennem en Ordning med særlige Højskolesparemærker, men man anser Benyttelsen af Postgirovæsenet for mere praktisk, ogsaa fordi man derved undgaar det helt nye Apparat, som en Sparemærkeordning vilde kræve. Den nærmere Form for Indbetalingen til Postgirovæsenet og Afregningen af de indbetalte Beløb maa fastsættes ved Forhandling mellem Undervisningsministeriet og Postgirovæsenet, og en Del af de herom i Forslaget optagne Bestemmelser

¹⁾ Paragraffen udgaar i Lovforslaget.